

דעם רבינ'ס

עוּכַס

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

די וואך רעדט די תורה וועגן די תיבה וואס נח האט געבויט צו ווערן געראטעוועט פונעם מבול. עס איז באוואוסט אז די תורה איז נוגע פאר יעדן מענטש אין יעדע צייט, אין יעדן מצב.

וועלן מיר אביסל זען וויאזוי דער רבי טייטש אריין די פסוקים אין די פרשה און ער איז דאס מפרש אויף די עבודה

פון תפלה. עס איז דא א תורה אין לקוטי מוהר"ן וואס הייבט זיך אן מיט א פסוק פון די פרשה "צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה

תשים תחתים שנים ושלשים תעשה, רעדט דער רבי ארום באריכות אז די קדושה איז ארומגענומען פון די סטרא אחרא, ווייל אלעמאל קעגן די קדושה איז דא דער בעל דבר וואס לאזט נישט אויספירן די גוטע זאכן וואס איד וויל טון און ער ווארפט אים נאך אריין אין נישט גוטע פלעצער.

צום ביישפיל, א איד וויל דאווענען און זיך אומקערן צום אויבערשטן אבער עס איז זייער שווער ארויסצורעדן א ווארט ווייל די חיצונים נעמען אים ארום פון אלע זייטן

וועגן דעם קען מען נישט ארויסרעדן א דבור פארן באשעפער מיט אהבה און יראה און חיות אזוי ווי עס דארף צו זיין, אלע בקשות וואס דער מענטש בעט האבן נישט די כוחות צו שפאלטן די הימלען אז די תפלות זאל קענען אנקומען צום ריכטיגן ארט, דעריבער בלייבן אלע תפלות זיצן דא אונטן, ביז דער איד וועט

רעדן אן אמת'ן דבור צו אויבערשטן און ארויסרעדן פון טיפעניש פון הארץ מיט א התעוררות, דעמאלט קען זיינע צושפאלטן אלע מחיצות און

מויערן וועלכע טיילן אפ צווישן אונז און דער באשעפער, און דער אמת'ער דבור נעמט אויך מיט מיט זיך אלע דיבורים וועלכע ווארטן ביז איצטער ארויפצוגיין.

וויאזוי איז מען טאקע זוכה צו שפאלטן די בלאקירטע מויערן, די סטרא אחרא האט דאך אזא שטארקן כח?! זאגט דער רבי אז דער עיקר איז מען זאל גיין מיטן אמת! מיט דיין אמת לויט דייןע מדרגות, ווייל דעם אויבערשטן'ס חותם איז אמת. אמת איז ראש, תוף, סוף' דער אלף איז דער ערשטער אות, מם, איז דער מיטלסטע

משה מבעיניו ועני

געכאפט אינעם מבול

טיף אינעם געדיכטן וואלד הערשט א שטילקייט. פון מאל צו מאל ווערט די שטילקייט צושטערט פון א ווינט וואס בלאזט און שאקלט די צווייגן פון די ביימער, אדער פון א ברום פון א הונגערענע חיה, אדער פונעם גערויש פון אן איינזאמע הערש וואס לופט דורך די הויכע גראזן.

פלוצלינג ווערט א גרויסע טומל. א שטארקע גערוידער צושטערט אויפאיינמאל דעם רואיגן טונקלן וואלד.

"טיפערו טיפערן סאלדאטן! לאמיר אריין טיפער אין וואלד!" שרייט דער קעניג אויס, ווען אין איין האנט האלט ער אן אויסגעשטרעקטן לאנגע פייל און אויף זיין אקסל הענגט א ריזיגן בויגן. צענדליגע געשיקטע ווייסע פערד פאלגן נאך דעם קעניגס באפעל און איילן זיך אריינצוגיין טיפער אין וואלד. עס איז א גרויסע טאג היינט. א טאג נאך לאנגע הכנות און שווערע צוגרייטונגען. שוין עטליכע וואכן וואס אלע שרי מלוכה גרייטן זיך אז אלעס זאל קלאפן אז דער קעניג זאל ערפילו זיין וואונטש און קענען שפירן די געוואלדיגע הנאה פון פאנגען פילע חיות דורכאויס זיין באליבטן שפיל - "נאוולאווי".

דער קעניג וואס געווענליך פארט ער באגלייט מיט א גאנצע סוויטע פון הונדערטער באדינער, א פראכטפולן גאלדענעם קארעטע און אנגעטון מיט די טייערסטע קליידער און א שיינענדיגע קרוין אויפן קאפ, האט דאס מאל אלעס איבערגעלאזט אין פאלאץ. אין וואלד האט ער זיך נאר ארויסגעלאזט מיט עטליכע שטארקע

ווייסע פערד, און זיך אנגעטון אין פשוטע קליידער, באגלייט מיט געציילטע געטרייע הויכראנגיגע הארן פון פאלאץ. דאס האט ער געטון אז ס'זאל אים גרינגער זיין ארומצושפילן, לאכן, און פארוויילן רואיג ווי זיין הארץ באגערט און שפירן אין די געיעג א גענצליכע הנאה.

די לופט איז פיל מיט אנגסט. יעדנס אויגן און אויערן זענען אויסגעשפיצט און אנגעשטרענגט צו אויפכאפן יעדע מינדערסטע טרייסל צווישן די ביימער. אפער וועט זיי פארט געלונגען צו דערווישן א פעטע רויב, אפער א בער אדער גאר א לייב!?

דער קעניג מיט זיינע חשובע באגלייטערס, די הויכגעשעצטע הארן פון פאלאץ, זוכן מיט שפאנונג צו טרעפן פרישע חיות. אמאל געלונגט טאקע איינעם צו שיסן א זעלטענע שיינעם טיגער, אבער עס מאכט זיך גאנץ אפט ווען נאכן נאכיאגן א הערש פאר א לאנגע שטרעקע, גליטשט זי זיך פלוצלונג ארויס פון זייערע אויגן און מישט זיך אויס צווישן די פילע ביימער, דאו איז די שפיל א דורכגעפאלענע און די אנטוישונג איז גרויס.

אינמיטן דעם גרויסן טומל ווען אלע זענען

פארטון אינעם
געיעג האט
מיטאמאל
אויסגעבראכן
א שטארקע
שטרעם ווינט,
וואס האט גענצליך
פארדעקט דעם
שיין פונעם זון.
עס האט גערעגנט

ביים אויבערשטן איז אלעס מעגליך

פאר ראש השנה האט מיר מיין טאטע געזאגט אז דאס יאר וועט ער מיר נישט קענען מיטנעמען צום רבי'ן אויף ראש השנה, אבער איך האב זיך אריינגעלייגט אין תפלה און געבעטן פון אויבערשטן איך זאל קענען פארן צום רבי'ן, אפילו איך האב געוואוסט אז עס איז גאר שווער איך זאל קענען פארן ווייל מיין טאטע האט געקויפט די לעצטע פלאץ אויפן פליגער, אבער איך האב אויך געוואוסט אז דער אויבערשטער קען אלעס טון און מען דארף אים בעטן.

יעדן נאכט פארן שלאפן גיין האב איך מתפלל געווען צום אויבערשטן איך זאל קענען גיין צום רבי'ן, צום סוף טראץ די אלע שוועריגקייטן בין איך געפארן בזכות די תפלות און איך בין געווען ביים רבי'ן אויף ראש השנה.

שמחה

א שפאציר מיט תפלה

חול המועד האב איך זייער געוואלט גיין שפאצירן ביי איינע פון די פלעצער און איך האב צוגעזאגט אז איך וועל עס פארציילן ביי מיין מעשה'לע. דער אויבערשטער האט טאקע אויסגעהערט מיין תפלה און איך האב געקענט גיין שפאצירן דארט וואו איך האב מתפלל געווען.

איך וויל אייך דאנקן פארן אויסלערנען אז מען קען בעטן פון באשעפער אפילו אויף א קליינע זאך.

שמעון, ירושלים

דעם

רבי'נס אעסיות

וואס ער האט געפינען. א דריטער האט צו זיין מזל אנטדעקט אביסל ווייטער אנוועק א גרויסע פעלזן שטיין או זיך אריינגעקוועטשט דארטן ביי דער זייט. יעדער האט מצליח געווען צו טרעפן שיצונג פונעם פארפלייצונג אויסער איינער. דער קעניג אליין.

"וואו זענען מיין באדינער?" האט דער קעניג אין גרויס פארגעלגנהייט דערשראקענערהייט זיך ארוםגעקוקט אין אלע זייטן. "וואו זענען מיין געטרעיע וועכטער און באשיצער? ווער וועט מיר ראטעווען פון די שרעקליכע סכנה

און געהאגלט, ממש ווי א ים האט פארפלייצט דעם וואלד. די ביימער האבן זיך געווארפן פון די שטארקע דינערן און שווערע שטורעם ווינטן. די ערד פון וואלד איז געווארן פול מיט טיפע זומפן. א שרעקליכע פחד און צומישעניש האט געהערשט צווישן דעם קעניג'ס הארן. יעדער האט געכאפט הענט און פיס און אנטלאפן פארן לעבן. איין גענעראל וואס האט געקענט גוט קריכן איז ארויפגעשפרינגען אויף א הויכע דיקע בוים דארט צו טרעפן שיצונג. א צווייטער קאמאנדיר איז אריינגעלאפן אין א קליינע הייל

דער דארפסמאן האט מיט א ברייטע ווארעמע שמיכל גלייך מסכים געווען און אים אריינגעברענגט צו זיך אין שטוב. ער האט גאר א בליק געטון אויף זיין נייעם גאסט און גלייך פארשטאנען וואס ער האט צו טון. גלייך איז ער אריינגעלאפן אין צווייטן צימער און ארויסגעשלעפט פון ערגעץ וואו אן אלטע פארלאטעטע העמד און פויערישע ברוינע הויזן. ער האט שנעל איבערגעטון דעם קעניג. דעם קעניג'ס נאסע, דורכגעווייקטע קליידער האט ער אויפגעהאנגען העכערן אויוו עס זאל זיך טריקענען. דאו האט ער גענומען זיין פראסטן מאנטל און גוט ארומגעוויקלט דעם קעניג, דערנאך אים אָנגעטון זיינע דיקע שטייול און אים אָוועקגעלייגט נעבן אויוו. ער האט אריינגעווארפן עטליכע דיקע ברעטער אינעם אויוו אז עס זאל ווערן ווארעם אָנגעהייצט דאס צימער.

מיטן גאנצן הארצן האט ער געטון אלעס אז זיין גאסט זאל קומען צוריק צו זיינע כוחות און זיך דערווארעמען זיינע פארפרייענע ביינער. אויך האט ער פארשטאנען אז מן הסתם האט זיין גאסט שוין לאנג נישט געגעסן, האט ער אים אָפגעשניטן א רעפטל שווארצע ברויט און

אים דערלאנגט מיט א טעלער ווארימע 'גריץ' - א פויערישע ארימע גערשטן זופ.

דער קעניג האט זיך דערקוויקט זיין הארץ מיט דער פשוט'ער טעלער

אין וואס איך געפון זיך יעצט?!"

ביימער האבן געטראסקעט פון אלע זייטן פון די שטורמישע ווינטן מיט א שוידערליכע גערויש ווי באמבעס וואלטן אויפגעפלאצט. די ערד איז געווארן איין גרויסע זומפ, קוים וואס דער קעניג האט מצליח געווען ארויסצושלעפן זיין פיס צו געבן די קומענדיגע טריט אָבער זיין גרעסטע צער איז געווען זיך צו טרעפן אזוי עלנד איינזאם אין אזא שרעקליכע לאגע.

"וואו זענען זיי? פארוואס הער איך נישט קיין קול פון קיינעם מיר זוכן? צו טראכטן זיי פון מיר? צו זארגן זיי בכלל פאר מיר? צו טוט עס זיי וויי אז איך בין דא אזוי עלנד אליין, אין א ספנה פון אומקומען יעדע רגע? קיינער! אפילו נישט קיין איינציגער פון מיינע געטרייעסטע שרים קומען מיר נישט זוכן און ראטעווען?"

לאנגע שרעקעדיגע מינוטן וועלכע האבן אויסגעזען ווי אן אייביגקייט זענען דורך. מינוטן אין וואס דער קעניג האט זיך געראנגלט פאר זיין לעבן. געקראכן צווישן די פילע אראפגעפאלענע ביימער, געזוכען אין שווערע זומפן ווען זיין גאנצער קערפער טרייסלט פון קעלט און זיינע נאסע, דורכגעווייקטע קליידער וועגן אים אראפ און מאכט אים שווערער דאס גיין. ענדליך האט ער דערגרייכט צום עק וואלד וואו ער האט צו זיין גרויס פרייד דערזען א קליינע האלב איינגעפאלענע הייזקע פון א דארפישע פויער. נאס, קאלט, שוואך, און צובראכן האט דער קעניג מיט ציטערדיגע הענט אָנגעקלאפט אויפן טיר. מיט א שוואכע שטימע האט ער געפרעגט דעם דארפסמאן אויב ער קען נעכטיגן אין זיין שטוב די נאכט.

ארויסגעשלייכט פון אונטער פעלזן שטיינער, גריבער, און אנדערע באהעלטענישן. זיי האבן זיך אלע צוזאמגעטראפן און זיך געפרייט איינער מיטן אנדערן אז זיי האבן מצליח געווען איבערצולעבן דעם פלוצלינגדיגן שרעקליכן מבול. פלוצלינג האבן זיי זיך געכאפט אז גאר דער קעניג פעלט! דער גרויסער מעכטיגער קעניג וועמען זיי האבן געזאלט באשיצן און רעטן איז בכלל נישטא!

זיי זענען זיך צעלאפן אין אלע זייטן זוכן, נישטערן צווישן די געדעכטע ביימער און שטיינער אבער זיי האבן גארנישט געטראפן. זיי האבן נישט געקענט געפינען דעם קעניג. נאך לאנגע שעות פון פארצווייפלונג און שרעק האבן זיי באגעגנט דעם דארפסמאן'ס הייזל. שניצל האבן זיי אריינגעקלאפט און געפרעגט דעם פויער אויב ער האט אפֿשר געזען עפעס א מענטש, איינעם וועמען זיי זוכן שוין זייער לאנג. ער האט זיי צוגעפירט צום אויון ווי זיי האבן צו זייער שטוינונג געפינען דער קעניג, ארומוגענומען מיט אלטע, צעריסענע פויערישע קליידער, און ליגט אין א טיפע שלאף.

ווי דער קעניג האט נאר אויפגעמאכט זיינע אויגן האבן אלע שרי מלוכה מיט כבוד און פארכט - ווי עס פאסט זיך אויפצופירן אין קעניג'ס אנוועזנהייט - געפרעגט מיט פחד און דרך ארץ אויב זיי קענען אנטון דעם קעניג זיינע פראכטפולע קעניגליכע קליידער און אים אריינברענגען אינעם קעניגליכן קארעטע. זיי האבן אים געוואלט זען צוריק אין פאלאץ מיט פראכט און כבוד, מיטן קרוין אויפן קאפ. זיי האבן נישט געקענט צוקוקן ווי ער ליגט אזוי מיט אזעלכע פראסטע, ביליגע מלבושים.

זיפ. ער האט געשפירט דערין א געוואלדיגן טעם. אזוי עסנ'דיג איין לעפל נאכו צווייטן האט ער זיך געכאפט אז פון אלע יארן אין פאלאץ וואס ער עסט די רייכסטע און געשמאקסטע עסן צוגעשטעלט דורך וועלט בארימטע קעכערס געדענקט ער זיך נישט עסן אזא געשמאקן זיפ.

"איין מיין לעבן!" האט דער קעניג אויסגעשריגן צו זיך אליין. "איין מיין לעבן האב איך נישט טועם געווען אזא זיסע געשמאקע טעם!"

ווי נאר דער קעניג האט געענדיגט עסן האט אים אנגעכאפט א שווערע מידקייט. דער געטרייער דארפסמאן האט אים אויסגעשפרייט אביסל שטרוי און מיט זיינע בעסטע מעגליכקייטן מסדר געווען א 'בעט' פארן קעניג נעבן דעם אנגעצינדענעם ווארעמען אויון. דער קעניג האט אויסגעשפרייט זיינע מיזע ביינער און אריינגעפאלן אין א טיפן זיסן שלאף.

דערווייל זענען אלע חשוב'ע הויכגעשעצטע הארן פון קעניג געזעצן יעדער אין זיין באהעלטעניש און געווארט אז דער מבול זאל אביסל נאכלאזן. ווען די ווינטן זענען געווארן שוואכער און דער האט זיך אויפגעהערט, האבן זיי ביסלעכווייז איין גענעראל נאכו צווייטן, איין שר נאך די אנדערע,

און דער'הרג'ענען מיט געווער, מיט קוילן
און באַמבעס, נאר זיי וועלן אונז שישן מיט אַ
צווייטע, מער שעדליכע באַמבע - זיי וועלן אונז
שיסן מיט אפיקורסות.

ביי די מעשה איז געווען אַ מבול פון וואַסער
אַבער יעצט אין אונזערע טעג איז דא אַ
צווייטער מבול. אַ מבול - אַ פלייץ, ביז ממש
מען דערטריןקט זיך, פון זייער אַ שעדליכע זאך:
מחשבות זרות. געדאנקען, עצות און שיטות,
וואס זענען נישט פון השם יתברך, און נישט פון
צדיקים, נאר פון גוים, פונעם יצר הרע און זיינע
באדינערס, וואס וויל אריינדרינגען אין אונזערע
איידעלע אידישע הערצער. און עס וועט אים
ליידער אין אַ געוויסע זין געלונגען. מ'וועט זיי
גלייבן, און מען וועט עס אַנגעמען און אַפילו
אויסשטעלן דעם לעבן צו לעבן דערמיט.

דער רבי זאגט אז עס וועט פארפלייצן אַפילו
הויכע ערטער און אַפילו אַרץ ישראל, וואס
איז העכער און מער הייליג פון דער גאַנצער
וועלט האט אויך דאס וואסער פון מבול
אריינגעשפריצט דאָרט. אזוי וועט אויך
אריינדרינגען די געדאנקן - אַפילו צו די "כש"רע
הערצער" - אַט די גוי'שע וועגן, עצות, וועלכע
שעדיגן און טוען אפ'הרג'ענען די איידעלע
אידישע נשמה.

אַפילו די גרויסע חכמים, ערליכע פון דור, די וואס
זענען באַמת די שרי מלוכה - הארן פון השי"ת'ס
אַרמיי - די וואס זענען אייביג נאנט געווען צו
אים, וועלן נישט קענען ביישטיין און פון גרויס
פחד וועלן זיי זיך פארשפרייטן און אנטלויפן צו
ראטעווען זייער אייגן לעבן. זיי אליין וועלן זיך
נישט קיין עצה געבן און נישט קענען פעסט
שטיין אויפן אלטן אויסגעטראטענעם ערליכן

צו זייערע גרויסע אנטווישונג האט זיי דער קעניג
קאטאגאריש אַפגעזאָגט. "ניין! כ'בין נישט
מסכים!" האט דער קעניג שטרענג אויסגערופן.
"בשום אופן! מיין באַגער איז גאר אַנדערש ווי
איר קלערט! איר וויל אז דער דאַרפסמאן זאל
זיין דער וואס זאל מיר מיט אַט די טראַגע
אַרויפפירן אויף זיין האלב צובראכענע וואגן און
מיט זיינע פערד זאל ער מיר פירן אין פאלאץ
אַריין צו ווייטער פירן מיין מלוכה איבער'
לאַנד!"

אויב דאס איז נישט גענוג געווען צו אנטווישן,
פארשעמען, און צעטומלען אַלע חשוב'ע הארן
האט דער קעניג נאך צוגעלייגט, "איר וויל אויך
אז דער פשוט'ער תמימות'דיגער דאַרפסמאן,
נאר ער, זאל מיר ברבים, פאר אַלע מיין
אונטערטאנען, אַנטוון מיין כתר מלוכה און מיר
צוריקזעצן אויף מיין פראַכטפולן גאַלדענעם
שטול!"

דאס אַלעס איז וויבאלד בשעת'ן מבול, ווען
ס'געווען אַ מצב סכנה, זענען אייך אַלע זיך
צעלאָפן זוכן שוץ, יעדער פאר זיך אליין און
נישט געלייגט די אייגן לעבן אין זייט צו זען
וויאזוי צו ראטעווען מיין לעבן. אַבער דער פויער,
ער האט יא געזוכט מיין טובה און האט געטון
וואס איז אים נאר מעגליך צו פאָרגרינגערן מיין
צער. דערפאר וועט ער זיין דער וואס וועט מיר
יעצט באקרוינען."

דער רבי האט אויסגעפירט דער מעשה אז
בעקבתא דמשיחא וועט זיין אַ מבול און "מען
וועט שישן מיט אפיקורסות." דאס מיינט,
דער שטן און אַלע אונזערע שונאים וואס
זוכן אונז צו הרג'ענען וועלן אונז נישט שישן

זיך אין אין דעם איז דא אסאך סארטן מדרגות.

א איד איז אמאל פארקנאקט אין זיין מח, ער זעט זיך נישט ארויס פונעם טונקלן מצב, זאגט אים רבי: "דיין עצה איז זאלסט קוקן אויפן אמת און בעטן דעם פון באשעפער מיט אן אמת'ן אמת וועט דיר קיין שום השף נישט קענען דערווייטערן פון באשעפער, ווייל אמת איז דער אויבערשטער אליין! ה' אורי!" און וויבאלד דער אויבערשטער אליין שיינט אריין פארן מענטש א ליכטיגקייט, קען נישט קיין שום השף אים טונקל מאכן אפילו אויב דער מענטש געפינט זיך אין זייער א נידריגע אראפגעפאלענע מדרגה, זאל ער זאגן איין דבור: "אויבערשטער העלף! אפילו ער זאגט עס קאלטערהייט, וועט עס אים העלפן ארויסקריכן פון זיין השף און דאווענען ווי עס דארף צו זיין און דורכדעם עפנט ער אינאייננועגס אויף א טיר פאר אנדערע מענטשן זיי זאלן אויף קענען טרעפן די טיר ארויס.

אויב דער מענטש געפינט זיך אין זייער א נידריגע אראפגעפאלענע מדרגה, זאל ער זאגן איין דבור: "אויבערשטער העלף! אפילו ער זאגט עס קאלטערהייט, וועט עס אים העלפן ארויסקריכן פון זיין השף און דאווענען ווי עס דארף צו זיין און דורכדעם עפנט ער אינאייננועגס אויף א טיר פאר אנדערע מענטשן זיי זאלן אויף קענען טרעפן די טיר ארויס.

דער אויבערשטער אליין שיינט אריין פארן מענטש א ליכטיגקייט, קען נישט קיין שום השף אים טונקל מאכן אפילו אויב דער מענטש געפינט זיך אין זייער א נידריגע אראפגעפאלענע מדרגה, זאל ער זאגן איין דבור: "אויבערשטער העלף! אפילו ער זאגט עס קאלטערהייט, וועט עס אים העלפן ארויסקריכן פון זיין השף און דאווענען ווי עס דארף צו זיין און דורכדעם עפנט ער אינאייננועגס אויף א טיר פאר אנדערע מענטשן זיי זאלן אויף קענען טרעפן די טיר ארויס.

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו תשובה טון מיט שמחה און דבקות, עס זאל מקים ווערן דער פסוק פון די הפסוקה "ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך (ישעיהו נד, ז) אמן ואמן. א ליכטיגן פרייליכן שבת.

אות, און תינו איז דער לעצטער אות. ווען דער מענטש גייט מיטן אמת, ווער ער באקליידעט מיט'ן אור פון באשעפער ווייל עס איז דא א פסוק וואס מען האט געזאגט גאנץ חדש אלול "ה' אורי וישעי", אז דער אויבערשטער איז מיין לעכטיגקייט, קען איד טרעפן די טירן צו ארויסגיין פון שטאק-פינסטער, פונעם גלות וואו דער מענטש איז דארט פארקאפט. אסאך טויערן זענען פארהאנען ארויסצוגיין פונעם פינסטערן מצב נאר וויבאלד עס איז טונקל קען מען נישט זען די טירן, א מענטש קען זיך געפינען אין א זאל וואס האט גאר אסאך טירן ארויסצוגיין, אויב אבער איז דארט השף ואפלה קען ער נישט ארויסגיין, אבער ווען א איד רעדט א דבור פון אמת, ווערט אים ליכטיג, די רייד מאכן אים ליכטיג קען ער ארויסגיין פון זיין השף.

דער אמת דארף אבער זיין א קלארע, ריינע אמת, דער רבי זאגט א לשון "והמשכיל המבין א מענטש וואס איז קלוג און פארשטענדליך - יש לו להתפלל כל ימיו, זאל ער אלע זיינע טעג בעטן פון באשעפער - שייזכה פעם אחד, איינמאל אין לעבן זאל ער זוכה זיין צו רעדן איין דבור פון אמת צום באשעפער! פארשטייט

~ די צענטע מעשה וואס

דער הייליגער רבי האט דערציילט

דער בערגער און דער ארימאן 2

אפשר פאטיט עס דרויף אז זיי וועלן זיך משדך זיין. וועלן זיי אין איינעם אוסגימישט ווערן דורך דעם שידוך.

אמאל איז דעם ארום מאנס ווייב אריין גיקומען צום בערגער. האט ער עס איר גיזאגט. אז ער האט חשק מיט איר זיך משדך זיין. און אפשר וועט דערמיט מקוים ווערן דער חלום פנ"ל. האט זי אים גיענפערט איך האב דאס אויף אין זין גיהאט. נאר איך האב ניט גיהאט קיין העצה. איך זאל מיט אייך דערפון שמוסין. אז איך זאל מיד משדך זיין מיט אייך. נאר אז איר ווילט. בין איך אונדזי גרייט. און איך וועל בונדזי פון אייך ניט פארמיידן. ווארן איך האב זיך גישווארן אז גאר מיין גוטץ און מיין הצלחה זאל פון אייך ניט זיין פארמיטן.

און דער זון (פון דעם בערגער) און די טאכטער. האבן ביידע גילערניט אין איין חדר לשונות און אנדערע זאכן אזוי ווי דער סדר איז ביי זיי.

און די טאכטער פלעגט מען קומען זי זעהן מחמת גרויס חידוש און מע האט אלץ גישענקט מתנות. ביז דער ארום מאן איז בייך גינארין. און סע פלעגין קומען שררות זי זעהן. און זי איז זיי זייער גיפעלין. און איר שיינקייט איז ביי זיי א ווילד חידוש גיווען. ווארן סע גאר ניט גיווען קיין מענטשליך שיינקייט.

און מחמת איר ווילד גרויס שיינקייט. איז שררות גיקומען אויף דעם זון. אז זיי זאלן זיך משדך זיין מיט דעם ארום מאן. און א שררה וואס ער האט גיהאט א זון. האט ער חשק גיהאט זיך משדך זיין מיט איר. לזשמיר סע איז די שררות ניט אן גישטאנען מיט אים זיך משדך זיין. (דהיינו מיט דעם ארום מאן) איבער דעם האבן זיי גימוזט זעהן זיך משתדל

און דער בערגער. דערפאר וואס ער האט גיטאן אזוי זאך. און דערצו איז ער עמד בנסיון (ביי שטאנען ביי דער פרויב) מיט איר (דהיינו וואס ער האט מוזא גיהאט פאר גאט און האט זי ניט אנגירט) דערפאר איז ער נפקד גינארין (דהיינו גידאכט גינארין ביי השם יתברך) און ער האט גיהאט דאס יאר א זון, און זי אויך דהיינו דעם ארומאנס ווייב דערפאר וואס זי איז פאשטאנען אין אזוי א ניסיון מיט דעם יעדניראל און מיט אים. דערפאר האט זי זוכה גיווען און זי האט גיהאט א טאכטער און זי איז גיווען א פארשוין זייער א ווילד גרויסע פארשוין וואס סע איז גאר קיין מענטשליך שיינקייט ניט גיווען. ווארן צווישן מענשן זעהט מען גאר אזוי א שיינקייט ניט.

די וועלט פלעגט זאגין הלואי סע זאל אויס וואקסן. (ווארן אזוי א ווילד חידוש איז שווער אז סע זאל אויס וואקסן) ווארן איר שיינקייט איז גיווען גאר ווילד. וואס מזעהט אזוינס אויף דער וועלט ניט. פלעגט די וועלט אריין גיין און פלעגין קומען זי זעהן. און פלעגין זיך זייער פארוואונדערן אויף איר שוינקייט וואס סע איז זייער זייער ווילד גיווען און פלעגין איר שענקען מתנות אלע מאל מחמת ליבשאפט און זיי האבן אזוי אלץ גישענקט מתנות. ביז דער ארום מאן איז בייך גינארין.

און דער בערגער. איז אים גיפאלן אין זין אריין. אז ער זאל זיך משדך זיין מיט דעם ארום מאן. מחמת איר גרויס שיינקייט. וואס סע גיווען אזוי א חידוש. און ער האט זיך גיטראכט אפשר וועט דרויף פאטייטין דער חלום. (וואס סע האט זיך אים גיחלמ'ט) אז מע טראגט איבער זיינס צום ארומאן. און פון דעם ארום מאן טראגט מען איבער צום אים (פנ"ל)

און האט אלע מאל ווייטער אפ גינגמען מדינות. ביו די איבריגע מדינות האבן זיך אליין אונטער גיגעפן אונטער אים מיט גוטן ווילן. ווארין זיי האבן גיזעהן די הצלחה זיינע איז זייער גרויס. ווארין גאר דאס שיינקייט פון דער וועלט און גאר דאס מזל פון דער וועלט איז ביי אים.

האבן זיך איין גיזאמלט אין איינעם אלע מלכים. און האבן מסכים גיווען. אז ער זאל זיין א קיסר איבער גאר דער וועלט. און זיי האבן אים גיגיבן א כתב מיט גילדענע אותיות.

און דער קיסר (דהיינו דער ארום מאן וואס ער איז גינארין קיסר איבער גאר דער וועלט) האט שוין היינט ניט גינואלט זיך משדך זיין מיט דעם בערגער. ווארין סע שטייט ניט אן א קייסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגער.

און זיין ווייב די קיסרע. זי האט ניט אפגיטרעטן פון דעם בערגער (דהיינו זי האט מיט דעם בערגער גיהאלטן ווארין ער האט זיך מוסר נפש גיווען פון אירעט וועגן ע"ל)

האט דער קיסר גיזעהן אז ער קאן קיין שידוך ניט טאן מחמת דעם בערגער. בפרט זיין ווייב האלט מיט אים זייער. דרום האט ער אנגיהויבן צו טראכטן מחשבות אויף דעם בערגער. און אין דער תחילה האט ער גיזעהן אים בנדות צו שטעלין און ער האט גיטאן תחבולות. גלייך אז ווי סע איז ניט פון אים.

און האט אלץ גיזעהן אים גורם צו זיין היזיקות. און א קיסר קאן דאס בודאי טאן. האט מען אים אלע מאל שאדין גיטאן און מהאט אים אלץ איזבאויט געלט. ביו ער איז בנדות גינארין. און ער איז גינארין גאר איין ארום מאן.

און זי די קיסרע האט אלץ מיט דעם בערגער גיהאלטן. נאך דעם האט דער קיסר גיזעהן. אז כל זמן דער זון לעבט (דהיינו דעם בערגערס זון) קאן ער קיין אנדערין שידוך ניט טאן.

זיין דעם מענטש גרויס מאכן (דהיינו דעם ארום מאן) און זיי האבן גיזעהן אז ער זאל דינען ביים קיסר. און ער איז גינארין פרי א פראפירטישק.

און דערנאך העכער העכער אלע מאל. ווארין זיי האבן גיזעהן אים גיך צו הייבן אלע מאל ביו ער איז גיך גינארין אלע מאל העכער העכער. ביו ער איז גינארין א יעדניראל,

און די שררות האבן שוין גינואלט זיך משדך זיין מיט אים, גאר סע וענען גיווען אסאך שררות וואס זיי האבן דאס גינואלט. ווארין אסאך שררות וענען דרויף גיפאלן. און האבן זיך דרינען גיפארעט. צו הייבן אים אלע מאל (איבער דעם האט ער זיך ניט גיקאנט מיט קיינעם משדך זיין) און דערצו האט ער זיך ניט גיקאנט מיט קיינעם משדך זיין מחמת דעם בערגער. ווארין מע האט שוין גישמוסט אז מע זאל זיך משדך זיין מיט אים.

און דער ארום מאן. וואס ער איז שוין גינארין א יעדניראל. האט ער ווייטער און ווייטער זייער מצליח גיווען. און דער קיסר פלעגט אים שיקן אין מלחמות אריין. האט ער זייער מצליח גיווען אלע מאל.

האט אים דער קיסר נאך העכער אויף גיהויבן אלע מאל העכער העכער. און ער האט אלץ זייער מצליח גיווען. ביו דער קיסר איז גישטארבן. האט זיך די גאנצע מדינה מיישב גיווען. אז זיי זאלן אים מאכן פאר קיסר און סע וענען צום אויף גיקומען אלע שררות.

און זיי האבן אלע מסכים גיווען אז ער זאל זיין קיסר איז ער גינארין קיסר. (היינו דער ארום מאן ע"ל איז שוין גינארין קיסר)

און ער האט גיהאלטן מלחמות. און ער האט זייער מצליח גיווען. און ער האט איינגינגמען מדינות. און ער האט ווייטער מלחמות גיהאלטן און האט אלץ מצליח גיווען.

און האט דער קיסר זיך משתדל גינען דעם בחור מעביר זיין פון דער וועלט. און ער האט גיטראכט מחשבות אים מעביר צו זיין. און ער האט אויף אים גישטעלט בלבולים. און האט אויף אים גינעצט שופטים זיי זאלן אים משפטיין.

און די שופטים האבין פארשטאנען אז דעם קיסרס רצון איז אז מוזאל אים מעביר מן העולם זיין האבין זיי אויס גיגיבן דעם משפט. אז מוזאל אים אריין לייגן אין א זאק (דהיינו דעם בחור דער זון פון דעם בערגער) און מוזאל אים אריין ווארפן אין ים אריין

און די קייסרע. קאן אויך גאר נישט טאן אקעגין קיסר. איז זי גיגאנגען צו די ממונים וואס זיי זענען ממונה גינען (גינעצט גינען) אים אריין צו ווארפן אין ים אריין און זי איז גיקומען צו זיי און איז זיי גיפאלין צו די פיס. און זי האט זיי זייער גינעטן. אז זיי זאלן דאס איר צוליב טאן און זיי זאלן אים אנוועק לאזן. ווארין פארוואס קומט אים מיתה.

און זי האט זיי זייער גינעטן אז זיי זאלן נעמען איין אנדערן שבו וואס ער איז חייב מיתה און זיי זאלן אים אריין ווארפן אין ים. און דעם בחור זאלן זיי לאזן. האט זי דאס ביי זיי גיפועלט. האבין זיי איר גישווארין אז זיי זאלן אים לאזן.

און זיי האבין אזוי גיטאן. און זיי האבין גינעמען איין אנדערן מענטש און האבין אים אריין גינארפן אין ים אריין. און אים האבין זיי גילאזט. און האבין אים גיזאגט. גיי גיי איז ער זיך אנוועק גיגאנגען. און דער בחור איז שוין גינען א בר דעת איז ער זיך אנוועק גיגאנגען.

און פאר דעם דהיינו פריר איי דער בחור איז אנוועק איז גיגאנגען די קיסרע. און האט גירופן איר טאקטער און זי האט צו איר אזוי גיזאגט. מיין טאקטער. זאלסט וויסן אז דעם בערגערס זון ער איז דיין חתן.

און האט איר דערציילט גאר די מעשה וואס מיט איר האט זיך גיטאן. און ווי דער בערגער האט זיך מוסר נפש גינען פון מיינעט וועגין. און ער איז מיט מיר גינען אין די זיבן ערטער (דהיינו אין די זיבן ערליי וואסערין) און איך האב אים אלע מאל גישווארין ביי גאט אז גאר מיין גוטץ זאל פון אים נישט זיין פארמיטן. און איך האב גינעמען די זיבן ערטער צו עדות (דהיינו דעם גרוב און די מקנה און די אלע איבריגע זיבן ערליי וואסערין)

בכך היינט. ביסטו זיך גאר מיין גוטץ און גאר מיין מזל און מיין גליק. ביסטו ברוחאי זיין. און זיין זון ער איז דיין חתן. און דיין טאטע מחמת זיין גדלות וייל ער אים הרגענען אומזיסט. און איך האב מיה שוין משתדל גינען אים מציל צו זיין. און איך האב גיפועלט אז מוזאל אים לאזן. על כן זאלסטו וויסן אז ער איז דיין חתן (דהיינו דעם בערגערס זון) און דו זאלסט נישט וועלן קיין שום אנדערין חתן אין דער וועלט.

האט די טאקטער צו גינעמען דער מוטערס רייד. ווארן זי איז אויך גינען א ראת שמים. און זי האט גינעפערט דער מוטער. אז זי וועט ברוחאי האלטן אירע רייד.

אזוי גיגאנגען די טאקטער. און האט גישיקט א כתב צום דעם בערגערס זון אין דער תפיסה אריין. אז זי האלט זיך אין אים. און ער איז איר חתן. און זי האט אים גישיקט אזוי ווי א שטיק לאנד קארט. און זי האט דרויף אויס גימאלט אלע ערטער וואס די מוטער אירע האט זיך באהאלטן מיט זיין פאטער. וואס זיי זענען די זיבן עדות. דהיינו דער גרוב און די מקנה און די איבריגע כנל. דהיינו זי האט דרויף אויס גימאלט אזוי ווי א גרוב און אזוי ווי א מקנה און אזוי די איבריגע זיבן ערליי וואסערין. און זי האט אים זייער זייער אנגיזאגט. אז ער זאל דאס כתב זייער זייער היטן. און זי האט זיך אונטן אונטער גחתמט.

און פאר דעם דהיינו פריר איי דער בחור איז אנוועק איז גיגאנגען די קיסרע. און האט גירופן איר טאקטער און זי האט צו איר אזוי גיזאגט. מיין טאקטער. זאלסט וויסן אז דעם בערגערס זון ער איז דיין חתן.

און פאר דעם דהיינו פריר איי דער בחור איז אנוועק איז גיגאנגען די קיסרע. און האט גירופן איר טאקטער און זי האט צו איר אזוי גיזאגט. מיין טאקטער. זאלסט וויסן אז דעם בערגערס זון ער איז דיין חתן.

וועג. "קיינער וועט זיך נישט דער האלטן נאר פשוטי ישרא"ל - די אלע וואס זענען אויס פשוט און קליין אין די וועלט'ס אויגן. נישט דווקא קיין אויסגערופענע און גרויסע. די אלע וואס זאגן תהלים מיט פשיטות אדער טון אנדערע פשוט'ע מצוה'לעך מיט תמימות לויט זייער מעגליכקייטן. צו זיי און צו זייערע מעשים האט השם יתברך א ספעציעלע ליבשאפט. עס האט ביי אים דאס געשמאקסטע טעם.

און דערפאר וועט ער דווקא זיי, די פשוט'ע תמימות'דיגע אידן, אויסקלויבן פון צווישן אלע אנדערע. ווען מ'שיח וועט קומען וועט ער נאר זיי לאזן אים אנטון דעם כתר מלוכה אין אנוועזנהייט פונעם גאנצן וועלט אז ער זאל קעניגן איבער דער גאנצער וועלט, במהרה בימינו אמן.

בחינה אויף ספורי מעשיות

די צענטע מעשה (2) - פונעם בערגיר מיטן עני

י. ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג ☐ צום סוף איז געלונגען פאר'ן קיסר אויסצופירן די פלאן מיט'ן זון פונעם בערגיר? ☐ ניין. ☐ אים צו מעביר זיין יא, אים צו ארים מאכן נישט. ☐ ער האט אים סיי ארים געמאכט און סיי מעביר געווען. יא. ☐ וואס האט פארציילט די ווייב פון ארימאן פאר איר טאכטער? ☐ איר גאנצע מעשה און ווי ער האט זיך מוסר נפש געווען פאר איר ☐ די שבועה וואס זי האט געשווארן אז איר גאנצע גוט'ן זאל נישט זיין פארמיטן פון אים ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג יב. ☐ די ווייב פון ארימאן האט געזאגט פאר איר טאכטער אז דער טאטע וויל הרגענען דעם זוהן פון בערגיר, פארוואס? ☐ ווייל ער האט אים פיינט ☐ וועגן זיין גדלות ☐ וועגן זיין שלעכטיקייט יג. ☐ און וואס האט זי אים געזאגט וועגן חתונה האבן? ☐ זאלסט לתחילה נאר חתונה האבן מיט'ן זוהן פון בערגיר ☐ מעגסט חתונה האבן מיט וועמען דו ווילסט ☐ דער זון פון בערגיר איז דייך חתן, און זאלסט נישט וועלן קיין אנדערן אויף דער וועלט יד. ☐ פארוואס האט די טאכטער אנגענומען די ווערטער פון איר מאמע? ☐ ווייל זי האט געשפירט די אמת'דיקייט פון די ווערטער ☐ ווייל די מאמע איז געווען א יראת שמים ☐ וויל די טאכטער איז אויך געווען א יראת שמים טו. ☐ וואס האט די טאכטער אויסגעמאלעוועט אויף די כתב וואס זי האט געשיקט פאר'ן זוהן פון בערגיר? ☐ אלע פלעצער וואו איר מאמע האט זיך באהאלטן מיט זיין טאטע ☐ די מדרבות און וועלדער וואו זיי האבן זיך באהאלטן ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג טז. ☐ וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה? ☐ ווי נישט גוט איז די גאווה פונעם קיסר ☐ ווי גוט איז די יושר פון די ווייב פונעם ארימאן	א. ☐ וועלכע שכל האט דער בערגיר באקומען? ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע א יפת תואר ב. ☐ וועלכע שכל האט באקומען די ווייב פונעם ארימאן? ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע א יפת תואר ג. ☐ וואס איז געווען דער סוף פונעם ארימאן? ☐ ער איז געווארן נאכמער ארים ☐ ער איז געווארן זייער רייך ☐ ער איז נפטר געווארן ד. ☐ ווען איז בערגיר האט געבעטען די ווייב פונעם ארימאן זיך צו משדך זיין, וואס האט זי געענטפערט? ☐ אויב איר ווילט בין אירן זיכער גרייט ☐ יא ☐ ניין ה. ☐ וואס האט מען צום ערשט געמאכט דעם ארימאן? ☐ פאר א פראפירטישק ☐ פאר א יעדניראל ☐ פאר א שר ו. ☐ וואס איז דער ארימאן געווארן צום סוף? ☐ א יעדניראל ☐ א קיסר איבער די גאנצע וועלט ☐ א קיסר ז. ☐ וואס האבן די קעניגן געגעבן פאר'ן קיסר? ☐ אסאך טייערע מתנות ☐ א גאלדענע קרוין מיט דימאנטן ☐ א כתב מיט גילדענע אותיות ח. ☐ פארוואס האט דער ארימאן זיך נישט געוואלט זיך משדך זיין מיט'ן בערגיר? ☐ ווייל עס פאסט נישט אז א יעדניראל זאל זיך משדך זיין מיט א בערגיר ☐ ווייל עס פאסט נישט אז א קיסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגיר ☐ ווייל די ווייב פון ארימאן האט נישט געוואלט זיך משדך זיין ט. ☐ וואס האט דער קיסר געטראכט צו טאן מיט'ן זון פונעם בערגיר? ☐ אים צו מאכן ארים ☐ אים מעביר זיין פון די וועלט

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

אין דעם מתמידים
ווערט בעז"ה
פארגעלערט דורך
ערליכע ברסלבע
מגידי שיעור
און מלמדים,

קינור שולחן ערוך,
ספרי ברסלב דורך א
טעלאפאן ליין.

אויך וועט געטיילט
ווערן מתנות און
גורלות, און נאך
פראגראמען בעז"ה.

אייערע קינדער לאזט וויסן...

בשורה טובה מיט גרויס פרייד טוען מיר מעלדן אז די רעגיסטראציע פון מתמידים גייט אן אין פולן שוואונג. ביטע איינשרייבן אייער אינגל ווי אמשנעלסטן אז מיר זאלן נאך אנאגן צו שיקן דעם ערשטן פעקענדזש נאך פאר די מתמידים הייבט זיך אן.

די מתמידים הייבט זיך אן בעז"ה

זונטאג חיי שרה, י"ט חשוון הבעל"ט

זיך איינצושרייבן רופט:

1-518-329-9227

646-213-4766

02037459540

ענגלאנד

0733517202

ארץ ישראל

פאר מער אנפארמאציע

אין לאנדאן

קען מען זיך ווענדן צו

הרב ר' משה בערגער הי"ו

אין מאנסי

הרב ר' אברהם משה

שווארטץ הי"ו

אין ווילאמסבורג

הרב ר' יוסף קליין הי"ו